

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dnia 2 maja 1977 r. Nr 4 Poz. 17—22

TREŚĆ:

AKTY PRAWNE RAD NARODOWYCH

17.

UCHWAŁA Nr VI/26/77 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 19 marca 1977 r.

w sprawie Pięcioletniego Planu Społeczno-Gospodarczego Rozwoju województwa olsztyńskiego na lata 1976—1980.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26 poz. 139) oraz uchwały nr 224 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1976 r. o Pięcioletnim Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym na lata 1976—1980. Wojewódzka Rada Narodowa

u c h w a l a:

§ 1. Główne kierunki i zasady rozwoju społeczno-gospodarczego

1. Województwo olsztyńskie umocni swój udział w gospodarce żywnościowej kraju.
   Wymiernym wyrazem specjalizacji województwa w gospodarce żywnościowej będą:
   — wysokie tempo rozwoju rolnictwa i wydatny wzrost produkcji towarowej,
   — zwiększony stopień przetwórstwa płodów rolnych, zapewniający systematyczny wzrost dostaw artykułów spożywczych na potrzeby kraju,
2. Czynnikami intensyfikacji gospodarki rolnej będą w głównej mierze:
   — pełne i racjonalne zagospodarowanie ziemi,
   — efektywne wykorzystanie środków produkcji i nakładów finansowych kierowanych na rozwój rolnictwa,
   — umacnianie specjalizacji produkcji rolnej oraz nowoczesnych form kooperacji.
   W produkcji roślinnej zwiększony zostanie areał upraw zbożowych i roślin przemysłowych.
   Podstawę dla rozwoju hodowli i chowu zwierząt gospodarskich będzie stanowić rozwijana baza paszowa.
3. Wzrost i unowocześnienie produkcji przemysłowej będą osiągane głównie poprzez:
   — efektywne wykorzystanie istniejącego potencjału produkcyjnego i jego modernizację,
   — postęp techniczno-technologiczny i wzrost wydajności pracy,
   — racjonalizację zużycia surowców i materiałów.
   W strukturze produkcji przemysłowej nastąpią przesunięcia na rzecz wyrobów na zaopatrzenie rynku i eksport.
4. Realizacja programu inwestycyjnego wymagać będzie stałego rozwijania i modernizowania potencjału wykonawczego budownictwa. Cały przyrost produkcji budowlano-montażowej zostanie osiągnięty w wyniku postępu techniczno-organizacyjnego i zwiększonej wydajności pracy.
   Wzrost efektywności procesów inwestycyjnych nastąpi poprzez koncentrację środków finansowych i technicznych na zadaniach kontynuowanych, kompleksową realizację inwestycji zwłaszcza budownictwa mieszkaniowego i obiektów socjalno-usługowych, skracanie cyklów budowy oraz systematyczną poprawę jakości wykonawstwa.
5. Duże braki i pilne potrzeby w zakresie gospodarki komunalnej, zwłaszcza wodno-ściekowej, wymagają efektywnego wykorzystywania wszelkich możliwości finansowych i technicznych na rozbudowę i modernizację urządzeń komunalnych oraz zbrojenie terenów pod budownictwo mieszkaniowe.
   W tym celu zostaną również w większym stopniu wykorzystane możliwości ściślejszego powiązania budowy nowych zakładów produkcyjnych, czy też rozbudowy istniejących, z rozwojem infrastruktury ośrodka, w którym zakład jest zlokalizowany. Odnosi się to zwłaszcza do wspólnych oczyszczalni ścieków oraz kotłowni centralnego ogrzewania.
6. W procesach inwestycyjnych kluczową pozycję ze społecznego i gospodarczego punktu widzenia będzie stanowić budownictwo mieszkaniowe.
   Realizacja programu rzeczowego budownictwa mieszkaniowego, obok zaspokajania pilnych potrzeb społecznych, umożliwi zapewnienie dopływu kadr do nowo-budowanych i rozbudowywanych zakładów produkcyjnych oraz do placówek socjalno-usługowych.
   Stworzone będą również warunki dla rozwijania budownictwa indywidualnego ludności.
7. Rozwój gospodarczy zapewni podstawy dla systematycznego postępu w warunkach życiowych ludności.
   W celu pełniejszego i lepszego zaspokojenia rosnących potrzeb społecznych nastąpi przyśpieszenie tempa, zwiększenie zakresu i poprawa jakości usług dla ludności. Kontynuowany będzie proces upowszechniania wychowania przedszkolnego oraz umacniania i podnoszenia poziomu szkolnictwa podstawowego.
   Rozwój szkolnictwa zawodowego zostanie ściślej skoordynowany z potrzebami kadrowymi gospodarki.
   Kontynuowana będzie rozbudowa bazy dydaktycznej i socjalnej szkolnictwa wyższego.

Zostanie wydatnie zwiększona liczba miejsc w żłobkach. Nastąpi dalszy rozwój bazy i poprawa opieki zdrowotnej. Ograniczone nakłady inwestycyjne w dziedzinie kultury i turystyki będą wymagać pełniejszego i bardziej efektywnego wykorzystania istniejącej bazy.

8. Zmiany zachodzące w strukturze demograficznej ludności wpłyną na zmniejszenie dopływu kadr do gospodarki. Wymaga to niezbędnej racjonalizacji w polityce zatrudnienia.

Stąd też szczególnej wagi nabiera problem wszechstronnego i kompleksowego działania, obejmującego szkolenie oraz stworzenie odpowiednich warunków bytowych dla pracowników i ich rodzin w tych dziedzinach i ośrodkach, gdzie występować będą potrzeby kadrowe.

Dotyczy to zwłaszcza niezbędnego wzrostu zatrudnienia w rolnictwie uspołecznionym i działalności usługowej oraz zmniejszenia odpływu młodzieży z rolnictwa indywidualnego.

§ 2. Zadania w dziedzinie produkcji materialnej

1. Rolnictwo

1.1. Produkcja globalna rolnictwa w 1980 roku osiągnie wartość 18,3 mld zł i będzie wyższa o 25,0% od wyników 1975 roku, w tym:
— produkcja roślinna — 9,6 mld zł — wzrost o 28,0%.
— produkcja zwierzęca — 8,7 mld zł — wzrost o 22,0%.

1.2. Plony podstawowych roślin uprawnych w 1980 r. wyniosą:

— zboża (z kukurydzą) na ziarno	33 q/ha
— ziemniaki	250 q/ha
— buraki cukrowe	380 q/ha
— rośliny oleiste	25 q/ha
— siano łąkowe	70 q/ha

1.3. Pogłowie zwierząt gospodarskich osiągnie w 1980 r. następujący stan:

— bydło ogółem	545 tys. szt, wzrost o 10,1%
w tym: krowy	182 tys. szt. wzrost o 4,2%
— trzoda chlewna	600 tys. szt. wzrost o 10,5%
— owce	145 tys. szt. wzrost o 50,3%.

1.4. Skup podstawowych produktów rolnych w 1980 r. ustala się w wysokości:

— zbór (z kwalifikatami)	250 tys. ton, wzrost o 28,1%
— żywca w przeliczeniu na mięso	87,5 tys. ton, wzrost o 19,5%
— mleka	510 mln l wzrost o 42,9%

1.5. Zakłada się:
1) zagospodarowanie w latach 1976—1980 w sposób trwały 85—100 tys. ha gruntów Państwowego Funduszu Ziemi,
2) wykonanie prac melioracyjnych na obszarze 52,0 tys. ha użytków rolnych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne 6,0 tys. ha łąk i pastwisk,
3) zwiększenie liczby ciągników przeliczeniowych na 1000 ha użytków rolnych z 3,1 w 1975 r. do 4,0 w 1980 r.,
4) wzrost zużycia nawozów mineralnych na 1 ha użytków rolnych z 207 kg w 1975 r. do 270 kg w 1980 r.

2. Gospodarka rybna

2.1. Powierzchnia wód w administracji Państwowego Gospodarstwa Rybackiego zwiększy się do 47,5 tys. ha, to jest o 3,5%, w tym:
— zbiorników spuszczalnych do 1.126 ha, wzrost o 932 ha,
— stawów hodowlanych do 1.202 ha, wzrost o 691 ha.

2.2. Odłowy ryb z 1 ha jezior i zbiorników spuszczalnych wzrosną o 30,4 kg w 1975 r. do 43 kg w 1980 r.

2.3. Produkcja materiału zarybieniowego wzrośnie:
— karpia do 250 ton, wzrost 3-krotny,
— pstrąga do 28 ton, wzrost 5-krotny.

3. Gospodarka leśna

3.1. Powierzchnia leśna zwiększy się o 3% i stanowić będzie 31% ogólnej powierzchni województwa.

3.2. Zalesienia i odnowienia zostaną przeprowadzone na obszarze 18 tys. ha, a zabiegami pielęgnacyjnymi objętych zostanie 55,3 tys. ha upraw i 30,2 tys. ha młodników.

3.3. Pozyskanie drewna-grubizny w 1980 r. wzrośnie do 1,246 tys. m³ to jest o 1,5% więcej niż w 1975 r. drobnicy użytkowej do 94 tys. m³, wzrost 4-krotny.

4. Przemysł

4.1. Wartość sprzedaży wyrobów własnych produkcji i usług w przemyśle uspołecznionym w 1980 r. osiągnie wielkość 40,4 mld zł wzrastając o 53,0% w porównaniu z 1975 r.,

4.2. Zatrudnienie w 1980 r. w przemyśle uspołecznionym wyniesie 58,8 tys. osób i będzie wyższe o 4,8%.

4.3. Wartość produkcji na jednego zatrudnionego zwiększy się do 686,5 tys. zł i będzie wyższa o 46,6% od osiągniętej w 1975 r.

4.4. Udział wydajności pracy w przyroście produkcji wyniesie ponad 90%.

5. Budownictwo

5.1. Obrót globalny przedsiębiorstw budowlano-montażowych wzrośnie z 7,5 mld zł w 1975 r. do 11,3 mld zł w 1980 r., a produkcja budowlano-montażowa z 5,3 mld zł do 7,7 mld zł, to jest o 50%.

5.2. Zatrudnienie w budownictwie w 1980 r. wyniesie 21,7 tys. osób i będzie stanowić 97,8% stanu z 1975 r.

5.3. Wartość produkcji globalnej na jednego zatrudnionego wyniesie w 1980 r. 519,2 tys. zł, i będzie wyższa o 53,9% od uzyskanej w 1975 r.

6. Transport i łączność

6.1. Sieć dróg kołowych o nawierzchni twardej wzrośnie o 90 kg, a ich gęstość na 100 km² powierzchni zwiększy się z 39,2 km w 1975 r. do 39,9 km w 1980 r.
Remontami kapitalnymi objętych zostanie 1266 km dróg. Modernizacje przeprowadzane będą na 571 km dróg twardych i 969 mb obiektów mostowych.

6.2. Transportem kolejowym zostanie przewiezionych w 1980 roku 2,2 mln ton ładunków, to jest o 22,2% więcej niż w 1975 r. Przewozy kolejowe pasażerów wzrosną do 14,9 mln osób w 1980 r. to jest o 14,6%.

6.3. Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej przewiezie w 1980 r.:
— 6,2 mln ton ładunków, wzrost o 67,2%,
— 61,7 mln pasażerów, wzrost o 21,5%.

6.4. Liczba placówek pocztowo-telekomunikacyjnych zwiększy się z 218 w 1975 r. do 229 w 1980 r.

6.5. Pojemność central telefonicznych wzrośnie do 44,3 tys. numerów w 1980 r., to jest o 51,7% ,w tym automatycznych o 70,6%. Automatyczne połączenia telefoniczne otrzyma Olsztyn z Ostródą i Nidzicą. Zwiększona zostanie liczba łączy w relacjach Olsztyn—Warszawa i Olsztyn—Gdańsk.

§ 3. Zadania w zakresie poprawy warunków socjalno-bytowych ludności

1. Zaopatrzenie rynku w towary i usługi

1.1. Sprzedaż detaliczna osiągnie w 1980 r. wartość 26,6 mld zł i będzie wyższa o 63,6% od zrealizowanej w 1975 r.,
w tym:
— sprzedaż w przedsiębiorstwach handlu detalicznego 23,6 mld wzrost o 64,8%,
— sprzedaż w przedsiębiorstwach gastronomicznych 1,6 mld zł, wzrost o 52,8%.
Sieć detaliczna zwiększy się z 2611 sklepów w 1975 r. do 2722 sklepów w 1980 r., a ich powierzchnia użytkowa z 217 tys. m² do 274 tys. m², wzrost o 26,2%.
Liczba zakładów gastronomicznych wzrośnie z 271 w 1975 r. do 327 zakładów w 1980 r., a ilość miejsc konsumenckich z 21 tys. do 26 tys.

1.2. Wartość usług świadczonych dla ludności wzrośnie z 2,4 mld zł w 1975 r. do 4,0 mld zł w 1980 r., to jest o 66,7% (łącznie z rzemiosłem).

2. Budownictwo mieszkaniowe

2.1. W uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym dla ludności miejskiej i rolnictwa w latach 1976—1980 zostanie oddanych do użytku 24,4 tys. mieszkań o 1,144 tys. m² powierzchni użytkowej, to jest o 43,2% więcej niż w latach 1971—1975,
w tym: — ludność miejska otrzyma 17,0 tys. mieszkań o pow. użytkowej 800 tys. m²,
— ludność wiejska — 7,4 tys. mieszkań o 334 tys. m².

2.2. Z budownictwa indywidualnego w miastach i na wsi w latach 1976—1980 wybudowanych zostanie 5,6 tys. mieszkań, to jest o 2,9 tys. mieszkań więcej niż w latach 1971—1975.

3. Gospodarka komunalna

3.1. Zdolność produkcyjna wodociągów wyniesie w 1980 roku 157,1 tys. m³/d. tj. 51,9% więcej od osiągniętej w 1975 r.

3.2. Z wodociągów miejskich korzystać będzie 358,0 tys. osób, to jest 96,7% ludności miast, a ilość wody dostarczanej gospodarstwom domowym zwiększy się o 21,8% i wyniesie 19,3 mln m^3/r.

3.3. Dostawy energii cieplnej na ogrzewanie budynków mieszkalnych osiągną wielkość 520 tys. Gcal i będą o 65,3% wyższe w porównaniu z 1975 r.

3.4. Liczba odbiorców gazu bezprzewodowego zwiększy się do 40,5 tys. to jest o 48,3%.

3.5. Zdolność przepustowa komunalnych oczyszczalni ścieków zwiększy się o 7 tys. m^3/d, to jest o 20% i osiągnie w 1980 r. wydajność 42,6 tys. m^3/d.

4. Oświata i wychowanie

4.1. Liczba dzieci korzystających z przedszkoli i oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych w 1980 r. osiągnie wielkość 21,7 tys., to jest więcej o 39,3% niż w 1975 r.

4.2. Z kolonii i obozów korzystać będzie 25,9 tys. dzieci, wzrost o 27,7%.

4.3. Sieć zbiorczych szkół gminnych zwiększy się z 28 w 1975 r. do 48 w 1980 r.

4.4. W szkołach podstawowych w 1980 r. pobierać będzie naukę 93,6 tys. uczniów, w tym w zbiorczych szkołach gminnych 64,4 tys., to jest więcej o 54,0%.

4.5. Do szkół stopnia ponadpodstawowego dla młodzieży uczęszczać będzie 51,2 tys. uczniów, to jest o 12,3% więcej niż w 1975 r.

4.6. Na studiach dziennych Akademii Rolniczo-Technicznej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej kształcić się będzie 11,7 tys. studentów, to jest więcej o 14,1% niż w 1975 r., w tym na studiach dziennych 6,9 tys. studentów, wzrost o 14,3%.

5. Kultura

5.1. Liczba gminnych ośrodków kultury wzrośnie z 16 w 1975 r. do 27 w 1980 r.

5.2. Sieć bibliotek zwiększy się z 208 do 218 jednostek.

5.3. Liczba abonentów radia wzrośnie do 178 tys., o 20,8%, a abonentów telewizji do 155 tys., o 24,4%.

6. Ochrona zdrowia i opieka społeczna

6.1. W placówkach służby zdrowia w 1980 r.:
— liczba miejsc w żłobkach zwiększy się do 3,5 tys., to jest o 44,3%.
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych wyniesie 4,6 tys., wzrost o 5,7%.

6.2. Oddane zostaną do użytku 3 wiejskie ośrodki zdrowia, a ich liczba wzrośnie do 73 jednostek.

6.3. Zakłady pomocy społecznej będą dysponowały w 1980 r. 1,3 tys. miejsc, to jest więcej o 28,4%.

7. Turystyka i wypoczynek

7.1. Liczba miejsc noclegowych w obiektach turystycznych ogólnodostępnych wzrośnie z 7,2 tys. w 1975 r. do 13,8 tys. w 1980 r.
— wzrost o 92,4%.

§ 4. Podstawowe założenia i zadania w zakresie rozwoju potencjału gospodarczego i bazy socjalno-usługowej

1. Inwestycje

1.1. Nakłady inwestycyjne w latach 1976—1980 wyniosą 47,6 mld zł i będą wyższe o 25,3% od nakładów lat 1971—1975.
Z ogólnej wielkości nakładów przypada na:
— inwestycje planu centralnego — 34,4 mld zł
— inwestycje planu terenowego — 13,2 mld zł
w tym Urzędu Wojewódzkiego — 4,7 mld zł

1.2. Program rzeczowy ważniejszych inwestycji realizowanych w latach 1976—1980 obejmuje:

— w przemyśle:

a) rolno-spożywczym — wytwórnię pasz w Kętrzynie, elewator zbożowy w Bartoszycach, składnicę mleczarską w Olsztynie, fermę indyków we Frednowych k/Iławy, rzeźnię drobiu w Zalbkach k/Olsztyna, przetwórnię owocowo-warzywną w Olsztynku, zakład utylizacyjny w Długim Borku, zakład mleczarski w Mrągowie oraz podjęcie budowy zakładu koncentratów spożywczych w Lidzbarku,

b) w pozostałych gałęziach — w Olsztyńskich Zakładach Opon Samochodowych: budowę oddziału impregnacji i stabilizacji kordów, intensyfikację produkcji opon traktorowych oraz budowę wytwórni opon ciężkich; rozbudowę Warmińskiej Fabryki Maszyn Rolniczych w Dobrym Mieście, rozbudowę Zakładu Wytwórczego Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego „Spomasz" w Olsztynie, budowę Zakładu Maszyn i Urządzeń Technologicznych „Unitra-Unima" w Szczytnie i Olsztynie, wydz. napraw samochodów wysokotonażowych w Zakładach Naprawy Samochodów w Iławie, budowę Zakładu Odzieżowego „Warmia" w Mrągowie, budowę przędzalni bawełny w Iławie, modernizację i rozbudowę Mazurskich Zakładów Przemysłu Sklejek w Morągu,

— w rolnictwie

budowę 21 tys. izb mieszkalnych, 82,5 tys. stanowisk dla bydła, w tym 20 tys. stanowisk dla krów, 202 tys. stanowisk dla trzody chlewnej, 54,5 tys. stanowisk dla owiec, 32 suszarni i mieszalni pasz,

— w transporcie i łączności:

budowę kompleksu, obiektów PKS w Olsztynie, zajezdni PKS w Mrągowie, wojewódzkiego centrum telekomunikacji w Olsztynie, telefonicznej centrali automatycznej Olsztyn-śródmieście

— w gospodarce i budownictwie komunalnym:
realizację ogólnomiejskich urządzeń gospodarki wodnościekowej i ciepłowniczej, w tym oczyszczalni ścieków w Olsztynie, Mrągowie, Iławie i Dobrym Mieście, kotłowni rejonowych w Ostródzie, Bartoszycach, Iławie i ciepłowni dla potrzeb miasta i ART w Olsztynie oraz baz zaplecza technicznego przedsiębiorstw budownictwa komunalnego w Szczytnie, Iławie i Kętrzynie,

— w budownictwie:

realizację fabryki domów w Iławie, zakładu prefabrykacji OWT-R w Żabim Rogu k/Morąga, oddziału konstrukcji drewnianych w Lidzbarku Warm., bazy produkcyjnej spółdzielczości mieszkaniowej w Gutkowie k/Olsztyna,

— w handlu:
budowę bazy magazynowej WPHW i „Społem" w Olsztynie, domu towarowego w Bartoszycach oraz domów handlowych w Olsztynie, Iławie, Sępopolu i Korszach,

— w szkolnictwie wyższym i oświacie:

rozbudowę bazy dydaktycznej ART, w tym budowę Instytutu Chorób Niezakaźnych, hali szkoleniowej Wydziału Technologii Żywności, budowę Technikum Elektronicznego w Olsztynie, Technikum Przemysłu Spożywczego w Ostródzie, zbiorczych szkół gminnych w Nidzicy, Miłakowie, Garbnie, Łukcie, i Kiwitach, szkół podstawowych w Kandytach, Iławie i trzech w Olsztynie oraz 14 przedszkoli,

— w ochronie zdrowia:

budowę szpitala w Biskupcu, przychodni obwodowej w Olsztynie, Domu Rencisty w Olsztynie, Pawilonu dla Przewlekle Chorych w Olsztynku, Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Olsztynie, Wojewódzkiej Kolumny Transportu Sanitarnego w Olsztynie i 7 żłobków.

2. Czyny społeczne

2.1. Czyny społeczne w latach 1976—1980 osiągną wartość 682,1 mln zł, w tym czyny inwestycyjne 131,1 mln zł.

2.2. Najwyższy udział w czynach społecznych przypada na:
— gospodarkę komunalną 35,2%
— drogi 27,4%
— oświatę 12,3%

2.3. W przeliczeniu na jednego mieszkańca średnioroczna wartość czynów społecznych wyniesie 199 zł.

§ 5. Postanowienia końcowe

Wojewódzka Rada Narodowa:

1. Stwierdza, że w celu zapewnienia warunków niezbędnych dla kompleksowego rozwoju społeczno-gospodarczego województwa konieczne jest podjęcie aktywnego działania

zmierzającego do uzyskania wyższych efektów, tam gdzie rysują się napięcia i braki. Dotyczy to zwłaszcza:
a) rozbudowy i modernizacji urządzeń komunalnych, szczególnie w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i zbrojenia terenów pod budownictwo mieszkaniowe,
b) szybszego tempa rozbudowy potencjału produkcyjnego przedsiębiorstw budownictwa rolniczego, przemysłowego i wodno-inżynieryjnego,
c) przebudowy i modernizacji dróg kołowych, a zwłaszcza dróg lokalnych i zakładowych, w dostosowaniu do rosnących potrzeb przewozowych rolnictwa i zakładów przemysłowych,
d) zwiększenia programu rzeczowego w zakresie zaopatrzenia rolnictwa w wodę i energię elektryczną.
e) stwarzania warunków lokalowych, materiałowych i kadrowych dla przyśpieszenia tempa i zwiększenia zakresu usług dla ludności,
f) efektywnego wykorzystania wszelkich rezerw oraz możliwości technicznych i finansowych dla rozbudowy bazy służby zdrowia, turystyki i kultury.

2. Zobowiązuje Wojewodę do:
a) realizacji postanowień zawartych w pkt. 1,
b) rozpatrzenia możliwości realizacji wniosków zgłoszonych przez Komisje i Radnych, a nie ujętych w treści uchwały.

3. Upoważnia Wojewodę do:
a) ustalenia szczegółowych zadań planowych dla jednostek organizacyjnych objętych planem terenowym,
b) dokonywania w kolejnych planach rocznych, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie potrzeb, zmian tych zadań, z zachowaniem podstawowych proporcji planu.

4. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Komisje WRN do uwzględniania w rocznych planach pracy, kontroli przebiegu realizacji uchwały.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
inż. Leon Kłonica

18.

UCHWAŁA Nr VI/28/77
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W OLSZTYNIE

z dnia 19 marca 1977 r.

w sprawie przyspieszonego rozwoju rzemiosła w województwie olsztyńskim do 1980 roku

Przyjęty przez Biuro Polityczne KC PZPR, Prezydium CK SD i Prezydium Rządu oraz uchwalony przez Sejm PRL program rozwoju usług i rzemiosła do 1980 roku zakłada znaczne przyspieszenie wzrostu ilościowego oraz jakościowego usług bytowych i produkcji rynkowej w jednostkach uspołecznionych i pozarolniczej gospodarki nieuspołecznionej.

Wykorzystując wszelkie preferencje wynikające z korzystnych zmian wprowadzonych do systemu funkcjonowania rzemiosła powinno ono w ramach narodowego planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa olsztyńskiego do 1980 roku — przystosować swój potencjał usługowo-wytwórczy do aktualnych potrzeb rynku lokalnego tj. do świadczenia usług ludności i na rzecz rolnictwa oraz do wytwarzania artykułów rynkowych.

W tym celu, działając na podstawie art. 4, 12, ust. 1 i 20 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139), po uwzględnieniu uwag i postulatów Komisji — Wojewódzka Rada Narodowa w Olsztynie

uchwala:

1. Zatwierdzić kierunki działalności gospodarczej rzemiosła olsztyńskiego zawarte w „wojewódzkim programie przyspieszonego rozwoju do 1980 roku" i uznać je jako minimalne zwłaszcza w odniesieniu do wartości usług dla ludności oraz wartości produkcji rynkowej.
2. Zalecić administracji i samorządowi rzemiosła realizację określonych w „programie" działań organizacyjno-technicznych w celu:
— podniesienia jakości usług dla ludności i produkcji wyrobów rynkowych,
— przyspieszenia modernizacji zakładów usługowo-wytwórczych rzemiosła i uzupełnienia ich wyposażenia technicznego,
— prawidłowego rozmieszczenia placówek rzemieślniczych w układzie przestrzennym województwa,
— rozszerzenia produkcji wyrobów rynkowych, a w tym także materiałów budowlanych z surowców lokalnych,
— zwiększenia udziału rzemiosła w świadczeniu usług mieszkańcom wsi oraz w usługach związanych ze wzrostem produkcji rolnej.
3. Zobowiązać Wojewodę Olsztyńskiego oraz organy administracji państwowej stopnia podstawowego do:
1) sprawniejszego nadzoru nad rozwojem działalności gospodarczej rzemiosła oraz jego funkcjonowaniem,
2) prowadzenia polityki fiskalnej, preferującej rzemiosło dające pożądaną społecznie produkcję rynkową i usługi dla ludności oraz skrócenia terminów postępowania odwoławczego,
3) egzekwowania od Izby Rzemieślniczej obowiązków w zakresie bezpośredniego oddziaływania na pracę zakładów zgodnie z funkcjami i zadaniami rzemiosła,
4) uwzględniania potrzeb rzemiosła w zakresie dopływu kwalifikowanych kadr w wojewódzkim bilansie uczniów — młodocianych pracowników do zatrudnienia na naukę zawodu i przyjęcia do zasadniczych szkół zawodowych,
5) popierania starań organizacji rzemieślniczych na odcinku pozysku materiałów i surowców,
6) udzielania rzemiosłu pomocy w zakresie zabezpieczenia lokali użytkowych, a w szczególności:
— przydzielania odpowiednich działek pod budowę warsztatów,
— przestrzegania zasady przydziału lokali zastępczych (w przypadku wyburzeń budynków) jak również stawiania do dyspozycji organizacji rzemiosła lokali zwalnianych przez rzemieślników,
— przydzielania niewielkich lokali zwalnianych przez handel oraz innych pomieszczeń uznanych za niemieszkalne na organizacje warsztatów rzemieślniczych oraz placówek handlowych rzemieślniczych spółdzielni,
— przydziału lokali w nowych i modernizowanych spółdzielczych osiedlach mieszkaniowych na zasadzie wykupu członkowskiego, umożliwiających organizowanie nieuciążliwych usług w parterach budynków mieszkalnych.
7) sporządzenia terenowych programów rozwoju rzemiosła w gminach i miastach.
4. Zalecić Zjednoczeniu Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej i Kętrzyńskiemu Zjednoczeniu Rolniczo-Przemysłowemu udostępnianie rzemiosłu lokali lub działek pod budowę warsztatów w wiejskich osiedlach mieszkaniowych podległych przedsiębiorstw.
5. Zalecić Okręgowemu Inspektorowi Państwowej Inspekcji handlowej zwiększenie kontroli rzemiosła w zakresie stosowania cen, realizacji zleceń ludności, jakości usług i produkcji.
6. Zobowiązać Komisję Rady, a zwłaszcza Komisję Zaopatrzenia Ludności i Usług do systematycznej kontroli i oceny przebiegu realizacji niniejszej uchwały.
7. Informacje o realizacji uchwały składać będzie Wojewoda Olsztyński w okresach rocznych wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu społeczno-gospodarczego i budżetu województwa za dany rok, a sprawozdanie zbiorcze za lata 1977—1980 w okresie II-go kwartału 1981 roku — łącznie z oceną wykonania uchwały nr IX/34/75 WRN w Olsztynie z dnia 17 października 1975 r. w sprawie rozwoju usług w woj. olsztyńskim.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
inż. Leon Kłonica

19.

UCHWAŁA Nr XV/61/77
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 4 marca 1977 r.

o nadaniu nazw ulicom i placom

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) — Miejska Rada Narodowa w Olsztynie uchwala, co następuje:

§ 1. Nadać nazwy następującym ulicom:
1) nowopowstałej ulicy za wiaduktem kolejowym na południowowschód od ul. Towarowej na osiedlu Kętrzyńskiego nazwę **Sprzętowa.**
2) nowobudowanej ulicy łączącej ul. Warszawską z placem Roosevelta na osiedlu Grunwaldzkim nazwę **Alojzego Śliwy.**
3) nowopowstałej ulicy w rejonie Słonecznego Stoku na osiedlu Kortowo nazwę **Tęczowa.**

§ 2. Zmienić nazwę ulicy Roberta Małłka na osiedlu Śródmieście na **Roberta i Karola Małłków.**

§ 3. Uchwałę wykona Prezydent Miasta Olsztyna.

§ 4. Uchwała w chodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
mgr Tadeusz Misztal

20.

UCHWAŁA Nr XVI/66/77
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 16 kwietnia 1977 r.

o zmianie nazwy i likwidacji ulic.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) oraz zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 czerwca 1968 r. o ustalaniu wytycznych w sprawie nadawania nazw ulicom i placom oraz numeracji nieruchomości (Monitor Polski Nr 30, poz. 197) — Miejska Rada Narodowa w Olsztynie uchwala:

§ 1. Zmienić nazwę ulicy Dworcowej na **Kaliningradzką.**

§ 2. Wykreślić z rejestru ulic ulice: Łąkową i Chłodną.

§ 3. Uchwałę wykona Prezydent Miasta Olsztyna.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
mgr Aleksander Oniszczuk

21.

ZARZĄDZENIE Nr 15
WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 31 marca 1977 r.

w sprawie powołania Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projetkowej

Na podstawie § 10 uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133) oraz upoważnienia Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 17 września 1976 r. (Nr UAM 6-II-1/0-1/76), zarządzam, co następuje:

§ 1.1. Powołuje się przy Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym w Olsztynie, Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej znany dalej „Zespołem”.

2. Zespół koordynuje ustalenia wynikające z wymaganych warunków technicznych i przeprowadza kompleksowe uzgodnienia w zakresie usytuowania obiektów inżynierskich oraz urządzeń podziemnych i nadziemnych w celu bezkolizyjnej ich lokalizacji na terenie miast oraz niektórych osiedli wiejskich.

3. Zespół obejmuje uzgodnieniem również niektóre obiekty budownictwa ogólnego.

§ 2.1. Pracą Zespołu kieruje przewodniczący lub jego zastępca których powołuje i odwołuje właściwy Wicewojewoda.

2. Skład Zespołu, szczegółowy zakres i tryb działania określa regulamin organizacyjny zatwierdzony przez Wicewojewodę (ust. 1).

§ 3.1. Projekty urządzeń inżynierskich przedstawia się Zespołowi na aktualnych mapach, wykonanych zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie rodzajów i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz.U Nr 8, poz. 47).

2. Zespół ma prawo korzystać z wszelkich niezbędnych materiałów posiadanych przez jednostki geodezyjne, służby planistyczne, inwestycyjne i inne jednostki organizacyjne zainteresowane przeprowadzanymi uzgodnieniami.

§ 4.1 Zespół dokonuje uzgodnień w terminie 14 dni od daty złożenia dokumentacji.

2. Nieobecność na posiedzeniu Zespołu przedstawiciela jednostki odpowiedzialnej za uzgodnienia projektu traktuje się jako brak zastrzeżeń, a w przypadku ich wcześniejszego zgłoszenia na piśmie — jako wycofanie zastrzeżeń.

§ 5.1. Uzgodnienia dokonane przez Zespół są jedynymi ważnymi ustaleniami w zakresie lokalizacji urządzeń inżynierskich podziemnych i nadziemnych.

2. Realizacja geodezyjna projektu może być rozpoczęta, o ile na projekcie znajduje się klauzula stwierdzająca uzgodnienie projektu.

3. Klauzula (ust. 2) traci ważność w razie:
1) nie przystąpienia do budowy bądź zmiany sposobu wykorzystania terenu w ciągu dwóch lat od daty ustaleń,
2) nie uzyskania przez inwestora praw do terenu lub utraty tych praw,
3) zmiany lokalizacji inwestycji objętej uzgodnieniem.

§ 6. Dyrektor Wojewódzkiego Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Olsztynie:
1) ustali wykazy: osiedli wiejskich i obiektów, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2 zarządzenia,
2) zapewni Zespołowi w porozumieniu z dyrektorem Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego stałą obsługę organizacyjno-administracyjną oraz możliwość korzystania z materiałów dokumentacyjnych pozostających w dyspozycji przedsiębiorstwa,
3) ustali regulamin organizacyjny Zespołu (§ 2 ust. 2) i przedstawi do zatwierdzenia Wicewojewodzie.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1977 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

22.

ZARZĄDZENIE Nr 17
WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zmiany nazwy Muzeum Mazurskiego w Olsztynie, nadania mu nowego statutu i zmian w organizacji placówek muzealnych na terenie województwa.

Na podstawie art. 50 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach (Dz.U. Nr 10, poz. 48) zarządzam, co następuje:

§ 1. W § 12 ust. 1 statutu Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 27 sierpnia 1975 r. (Dz.Urz. WRN nr 9, poz. 65):
1) punkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) Muzeum Miasta Morąga imienia Jana Gotfryda Herdera, które gromadzi zbiory historyczne i artystyczne dotyczące Morąga i okolic oraz postaci J. G. Herdera, jego związków z miastem, Polską i Słowiańszczyzną”.
2) wprowadza się po punkcie 7 punkt 8 w brzmieniu:
„8) Galeria Sztuki w Olsztynie, która gromadzi zbiory artystyczne dotyczące przede wszystkim tematu „Wieś w sztuce” oraz zbiory historyczne i artystyczne związane z postacią Krzysztofa Celestyna Mrongowiusza”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1977 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

Redakcja: Urząd Wojewódzki Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr, ul. Zwycięstwa 7/9, 10-959 Olsztyn
Administracja: Urząd Wojewódzki Wydział Ogólno-Gospodarczy, ul. Zwycięstwa 7/9, 10-959 Olsztyn, tel. 247-58, konto 51015-866-224 NBP I O. Olsztyn.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do administracji w terminie 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Prenumerata wynosi:
a) roczna ze skorowidzem — 18 zł.
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł.
Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.
Indeks 35603

Odbiorca:

opłata pocztowa zryczałtowana

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. S. Pieniężnego — 10-417 Olsztyn, ul. Towarowa 2. Lz. 926 (1100)